

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2
10 000 Zagreb

Na broj: P-1184/2017

U Zagrebu, 29.04.2019.

TUŽITELJ: RATHGEBER NORBERT, OIB: 89433659028, Savezna republika
Njemačka, 55232 Alzey, Kurt Schmacherstr 15

I-TUŽENIK: RATHGEBER PLAN d.o.o. u stečaju, OIB: 06248751902, Zagreb,
Nova Ves 8, zastupana po stečajnom upravitelju Nikola Remenar
iz Zagreba, Gajeva ulica 57, zastupan po odvjetniku Hrvoje
Kraljičković iz Zagreba, Kninski trg 13, Zagreb, p.p. 540

II. TUŽENIK: BRČIĆ MIRJANA, OIB: 06248751902, Velika Gorica, S .Radića 8

ODGOVOR NA TUŽBU

I. I-tuženik obavještava naslov kako je za zastupanje u ovom postupku imenovao odvjetnika Hrvoje Kraljičković iz Zagreba, Kninski trg 13,, p.p. 540 te se moli ubuduće svu dostavu vršiti isključivo na adresu imenovanog punomoćnika :

Odvjetnik Hrvoje Kraljičković,
Kninski trg 13, Zagreb, p.p.540

Dokaz: punomoć za zastupanje

II. ZAHTEJEV ZA OSIGURANJE PARNIČNIH TROŠKOVA

Prije upuštanja u raspravljanje I-tuženik sukladno odredbi članka 82. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 88/01; dalje ZRS) zahtijeva osiguranje troškova parničnog postupka.

I-tuženik ovdje predlaže sudu naložiti tužitelju uplatu iznosa od 287.825,00 kuna na ime osiguranja plaćanja parničnih troškova I-tuženiku u slučaju gubitka spora, sve pod prijetnjom odbačaja tužbe u cijelosti.

Iznos od 287.825,00 kuna odnosi se na moguće 4 odvjetničke radnje prema vrijednosti predmeta spora od 6.512.917,64 kune u visini od 71.956,25 kuna za jednu odvjetničku radnju s PDV-om, a to će u najmanju ruku biti sastav odgovora na tužbu i pristup na pripremno ročište kao i minimalno još jedan podnesak i pristup barem na još jednu raspravu.

Tužitelj je njemački državljanin, fizička osoba koja prema saznanju I-tuženika nema pokretne i nepokretne imovine u Republici Hrvatskoj te će u slučaju gubitka spora od strane tužitelja I-prvotuženiku uslijed nemogućnosti naplate parničnog troška od Tužitelja nastati nepopravljiva šteta.

III. ODBAČAJ TUŽBE ZBOG PREURANJENOSTI

Prvenstveno se ističe kako je tužbu i tužbeni zahtjev potrebno odbaciti jer tužba nije podnesena u prekluzivnom roku kako to propisuje odredba članka 267. SZ-a: koja glasi: „Ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice.“

Uvidom u spis stečajnog postupka nad I-tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, St-9178/15 vidljivo je da je stečajni sud rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama donio dana 15.05.2017. godine.

Na citirano rješenje tamo vjerovnik osporene tražbine, ovdje Tužitelj je uložio žalbu o kojoj je pravomoćno odlučeno rješenjem Visokog trgovačkog suda u Zagrebu broj: Pž-5053/2017-2 od 10.08.2017. a koje je objavljeno i dostavljeno putem e-oglasne ploče Trgovačkog suda u Zagrebu, dana 07.09.2017. godine.

Dokaz: -Uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu, St-9178/15;
                  -Uvid u rješenje Visokog trgovačkog suda u Zagrebu broj: Pž-5053/2017 od 10.08.2017.

Ovopredmetna tužba uložena je dana 19.05.2017. godine u vrijeme kada rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Zagrebu, St-9178/15 od 15.05.2017. nije bilo pravomoćno (op.a. upravo zbog žalbe ovdje tužitelja) stoga je uvažavajući odredbu članka 267. i činjenice da je rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama odnosno rješenje o upućivanju u parnicu postalo pravomoćno tek dana 07.09.2017. godine (četiri mjeseca kasnije!) ista tužba u cijelosti preuranjena te ju je potrebno odbaciti bez ulaženja u meritum spora.

S obzirom da ovaj postupak nije pokrenut u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, smatra se da je osoba (vjerovnik) odustao od prava na vođenje parnice stoga tužitelj nema pravo voditi ovaj postupak.

Ukoliko će sud biti stava da tužbu zbog preuranjenosti ne treba odbaciti onda će isto tako biti potrebno razjasniti tko je u ovoj parnici pasivno legitimiran s obzirom da je u tužbi kao I-tuženik naveden stečajni upravitelj kao fizička osoba.

IV. I-Tuženik je dana 29.03.2019. godine zaprimio tužbu stoga u otvorenom roku od 30 dana počev od dana dostave tužbe, putem punomoćnika daje svoj odgovor na tužbu kako slijedi.

I- tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

S obzirom da je nad I-tuženikom pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pokrenut i u tijeku stečajni postupak, posl.br. St-9178/15, u ovoj pravnoj stvari se imaju odgovarajuće primjeniti odredabe Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17; dalje: SZ) kao „lex specialis“.

Tužitelj je osnivač I-tuženika i kao takav bliska osoba sukladno čl. 207. SZ-a. stoga se upućuje sud u tome kontekstu promatrati pravne radnje i pravne poslove koji su predmetom ovog postupka.

IV. NEUREDAN TUŽBENI ZAHTJEV

Tuženi zahtjev je neuredan i kao takav nepodoban za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari s obzirom na odgovarajuću primjenu odredaba Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17; dalje: SZ).

Prema odredbi članka 270. SZ-a koja određuje opseg utvrđivanja i vrijednost predmeta spora regulirano je: „U parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Uvidom i usporedbom tužiteljeve prijave tražbine sa tužbenim zahtjevom jasno je vidljivo da je tužbeni zahtjev neuredan i u suprotnosti sa striktnom odredbom članka 270. SZ-a.

V. PRIGOVOR OSNOVI I VISINI TUŽBENOG ZAHTJEVA

Uvidom u dokumentaciju koja prileže tužbi, Ugovor o ustupu potraživanja od 29.03.2011., Aneks istom ugovoru od 13.12.2011. i Sporazum o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13.12.2011. sve sklopljeno između Tužitelja i I-tuženika vidljivo je da tražbina tužitelja ne postoji, a osobito ne postoji u iznosu od 6.512.917,64 kuna.

Naime, uvidom u Sporazum o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13.12.2011 vidljivo je da je pravna osnova eventualne tražbine Tužitelja prema I-tuženiku u iznosu od 220.000,00 EUR-a, **ugovor o zajmu** osnivača (ovdje tužitelja) učinjenog radi nadomještanja kapitala u pravnom predniku I-tuženika, td Rathgeber plan d.o.o. stoga takva tražbina, ukoliko bi se dokazalo da postoji, predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda sukladno čl. 139.st.1 toč.5 SZ-a.

S obzirom da u stečajnom postupku sud nije pozivao vjerovnike nižih isplatnih redova na prijavu tražbine isti nemaju pravo namirenja niti pravo sudjelovanja u stečajnom postupku nad I-tuženiku iz prostog razloga jer nisu stečajni vjerovnici, stoga tužitelj u ovom postupku nema pravo zahtijevati utvrđenje postojanja tražbine u iznosu od 220.000,00 EUR-a (cca 1.650.000,00 kn) jer to pravo nema niti u stečajnom postupku.

VI. SIMULIRANI PRAVNI POSLOVI

U pogledu ostatka navodne tužiteljeve tražbine, I- tuženik navodi kako ista ne postoji.

Ugovor o ustupu potraživanja od 29.03.2011. i Aneks istom ugovoru od 13.12.2011. kojim je u korist tužitelja ugovoreno osiguranje potraživanja na nekretnini u vlasništvu I-tuženika osnivanjem založnog prava jesu simulirani pravni poslovi usmjereni isključivo opterećivanju nekretnine u vlasništvu I-tuženika kako bi se pogodovalo jednom vjerovniku, ujedno i osnivaču I-tuženika, ovdje tužitelju.

U vrijeme sklapanja Ugovora o ustupu potraživanja od 29.03.2011, između Tužitelja kao ustupitelja tražbine i I-tuženika kao primatelja ustupa nije postojao dužničko-vjerovnički odnos između istoimenih ugovornih strana u iznosu od 400.000,00 eura niti s bilo koje osnove.

Da je tome tako vidljivo je s jedne strane iz činjenice da je Tužitelj ustupio I-tuženiku potraživanje koje je Tužitelj kao Ustupitelj imao prema svom dužniku trgovačkom društvu Vigens d.o.o. u iznosu od 400.000,00 Eur- s kamatama, dok je s druge strane

I-tuženik kao Primatelj ustupa nakon naplate temeljem članka 7. Ugovora dužan na ime naknade za ustup platiti tužitelju cjelokupan iznos od 400.000,00 EUR-a zajedno sa kamatama i troškovima. (??!!)

Štoviše, na temelju tako stvorene simulirane obveze I-tuženika prema Tužitelju, Aneksom od 13.12.2011. godine u korist Tužitelja ugovoreno je osnivanje založnog prava na nekretnini u vlasništvu I-tuženika radi osiguranja plaćanja tada a i sada nepostojećeg duga.

Da dug I-tuženika u iznosu od 400.000,00 EUR-a prema Tužitelju nije postojao u vrijeme sklapanja rečenog Ugovora o ustupu i Aneksa istog, dodatno je vidljivo i iz Sporazuma o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13.12.2011 u kojem su Tužitelj i Tuženik kao ugovorne strane konstatirali da je Tužitelj kao osnivač I-tuženiku isplatio sljedeće iznose:

- 1.) za 2008. godinu 75.000,00 EUR-a
- 2.) za 2009. godinu 42.000,00 EUR-a
- 3.) za 2010. godinu 53.000,00 EUR-a
- 4.) za 2011. godinu 52.000,00 EUR-a (!!), sveukupno 222.000,00 EUR-a.

Zaključno I-tuženik ističe kako je tobožnji dug strukturiran u dva dijela iz dvije različite pravne osnove:

1. dio, 400.000,00 EUR-a temeljem simuliranog pravnog posla – Ugovora o ustupu
2. dio, 220.000,00 EUR-a temeljem Ugovora o zajmu

- 1.(prvi) dio duga od 400.000,00 Eur-a ne postoji zbog simulirane pravne osnove, a
- 2.(drugi) dio duga je tražbina nižeg isplatnog reda.

Slijedom navedenog predlaže se u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu troška I-tuženiku.

RATHGEBER PLAN d.o.o. u stečaju,
zastupan po:

Odvjetnik
HRVOJE KRALJICKOVIĆ
Kninski trg 13, ZAGREB

I-tuženik potražuje trošak:

1. Sastav odgovora na tužbu

57.565,00 + PDV 25%

14.391,25=71.956,25 kn

2. Sudska pristojba na odgovor na tužbu

5.000,00 kuna